

[Traberg Smidt]

lifikation til også at kunne tage et andet arbejde og kunne få et sådant andet arbejde. Vi er derfor ikke uenige i intentionen med forslaget; vi mener bare ikke, at forslaget er det rette til at opnå den virkning, som man ønsker.

Jeg skal i øvrigt henvise til Venstres ordførers indlæg under den oprindelige fremsættelse af det samme forslag samt Socialdemokratiets tilsvarende forslag for ikke ret lang tid siden.

Glistrup (FP):

Størrelsen af levefoden for alle 5,1 millioner danskere – og til en vis grad for deres børnebørn og børn – beror på, at vi får en stor og effektiv produktion på de danske arbejdspladser. Derfor er vi alle meget, meget interesseret i, at det går godt for de danske arbejdspladser. Og af dem, der befolker de danske arbejdspladser, alt efter hvordan man sådan tager begreberne, er vel ca. 85 pct. lønmodtagere, og derfor siger det sig selv, at det er vigtigt, at lønmodtagerne har det godt på de danske arbejdspladser.

Først og fremmest gælder det om, at de har arbejdsglæde, at de synger og fløjter, når de kommer om morgenen, at de er kede af, når de ikke kan få overarbejde om eftermiddagen, og at de virkelig synes, at det er pragtfuldt at være på arbejdspladsen. Dernæst er det vigtigt, at de får så god en hyre som muligt med hjem fra arbejdspladsen, så de med mindst mulig indsats kan få størst muligt livsgrundlag, hvad enten de vil drikke bajere eller betale fuld pris i Det Kongelige Teater eller rejse til Mallorca, eller hvad de vil, sådan at de har et godt økonomisk udbytte af det. I den forstand er Fremskridtspartiet tilhænger af tryghed i ansættelsen.

Det betyder altså, at i den tid, man er på arbejdspladsen, arbejder man. Man render ikke til møder og kives frem og tilbage og diskuterer rettigheder og pukker på det ene og det andet. Det betyder, at ledelsen er strømlinet, den ligger ét sted: hos kaptajnen på broen, direktøren i foretagendet. Det er dér, der bestemmes, og andre lyster bare. Det er den måde, man opnår den bedste tryghed i ansættelsen på.

Men Socialistisk Folkeparti bærer jo ikke sit navn forgæves. På trods af alle erfaringer ude over den store, vide verden kommer det her med det politiske kommissærprincip, der har spillet aldeles fallit ud over f.eks. Rusland, hvor der helst hver gang, der er én mand ansat, også skal være en statsrepræsentant, en partirepræ-

sentant, og hvad ved jeg. Det klinger igen allerede i punkt 1 i det forslag, vi her behandler, at tillidsmanden nu skal være til stede ved alle samtaler og forhandlinger om hvad som helst. Dér har vi den politiske kommissær i renkultur, og dér behøver vi ikke eksperimenterer med at gennemføre SF's forslag, for vi ved fra hr. Gorbatsjovs diverse taler, hvad den slags fører frem til. Det er det socialt mest grusomme forslag, dette Folketing har set i indeværende folketingssamling, som vi behandler på nuværende tidspunkt.

Sådan fortsætter det ned igennem, at man laver pjat og pjank ud af arbejdspladsen, hindrer enhver fleksibilitet, skaber stivhed og sørger for, at der ikke er nogen, der vil oprette arbejdspladser. Alle bliver sure på alle, fordi man skal holde møder om tingene, og alting går i fisk. Det er det, Socialistisk Folkepartis forslag går ud på.

Da vi er et socialt parti, men ikke et socialistisk parti, vil vi selvfølgelig stemme imod det. Hvis man skulle være interesseret i at høre vore begrundelser, er det jo således, at dette forslag alene er fremsat, fordi man i de »Informations«-kredse, hvor Socialistisk Folkeparti færdes, gerne vil vise over for Socialdemokratiet, at »what you can do, we can do better than you«, og da Socialdemokratiet kom med sit forslag, kommer SF nu bare for at ville overtrumfe med endnu mere tåbelige restriktioner og bestemmelser.

De indvendinger, Fremskridtspartiet fremførte mod Socialdemokratiets forslag i sidste måned, gør vi endnu stærkere gældende over for SF's forslag i dag, fordi det er så meget mere vanvittigt, livsfjernt og virkelighedståbeligt, end Socialdemokraternes forslag var, og det var i forvejen slemt nok. Jeg henviser Socialistisk Folkeparti til at læse, hvad Fremskridtspartiets ordfører velargumenteret og sagligt fremførte på Fremskridtspartiets vegne i sp. 3388–3394 og sp. 3400–3402.

Vi skal have dette forslag forkastet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er såmænd ikke, fordi jeg tror, det overhovedet gør indtryk på hr. Glistrup – og det er jeg egentlig også ligeglad med – at jeg tager ordet efter det, hr. Glistrup sagde, men for at andre ikke skal forfalde til at tro, at der er bare et